

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Jammer har mig plat omgivet

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Jammer har mig plat omgivet", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 221*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid106403/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Nr. 210.

Mel. Nattegaalen er alt oppe.

S i e l e n.

Jammer har mig plad omgivel,
 Sorrig er min klæde-dragt,
 Angest er min deel i livet,
 Hiertet bever og er svagt,
 Gud har mig forladt i vrede,
 Her er ingen trøst til rede,
 Sorgen har for stor en magt :;

2. Meget grusom er jeg dreven
 Fra vor HÈrres ansigt ud,
 Og af ham befunden bleven
 Som en slem og troløs brud,
 Billig maa jeg skamfuld vige,
 For jeg ikke lod mig sige,
 Ret at følge HÈrrens bud ::

3. Ach! jeg gaaer dog vist til grunde,
 For anfegtnings haarde vind,
 Gud, som ene hielpe kunde,
 Trænger kun med straffen ind,
 Her vil iust anker holde,
 Ordets løfter ere kolde,
 For mit snart fortvilet sind ::

419

Nr. 210. 1717. Varianter fra en håndskreven form bliver meddelt i et tillæg, 3, 7: *farbillet* fortvilet J.

Nr. 210. Oversættelse. Jammer hat mich gantz umgeben, J. Bist. Salmen Endes ikke hos Schr., men i Bist. Geistlicher Poetischer Schriften Erster Theil, Lüneburg 1657, s. 210. I originalen er salmen ikke opstillet som en samtale mellem sjælen og Jesus; den består blot af to dele, først den anfægtede sjæls klage, v. 1-9, derefter med særlig overskrift Christliche Trost der angefochtenen Seelen, v. 10-18. V. 18 er dog også i originalen en ban. Brorson har i påfaldende grad fæstet salmens billedsprog. Brudebilledet i 2, 1 og billederne i 6, 1-2; 7, 2; 8, 3-7; 10, 3-5; 12, 3-4; 13, 4; 14, 7; 16, 3-4, 7 skyldes ham; originalens billede i 16, 1-2: Brausen jetzt die Wasserwagen, Morgen ändert sich das Meer, har han givet stærkere præg af noget set: *Belgen stærk i dag sig vetter, Spejle-blank i morgen staaer*. Derimod har han i v. 3 for en del sluppet originalens billede: et skib, der driver for vind og vove. Mellom denne salme og Klagen »Sorrig og Elendighed» er der betydelig lighed; måske har Kinge her været påvirket af Bist. — 1, 1: *plad* faldstændig. — 2, 1: *grusom* grusomt. — 2, 5: *bivog* med rette. — 2, 6: *far* fordi.

4. Gud har glemt mig i min vaade,
 For jeg ey har skiønnet paa
 Hans usigelige naade,
 Da hand lod mig den forstaae,
 Nu er hand min fiende bleven,
 Al min synd har hand opskreven,
 Naaden er ey meer at faae :,

5. HERR, hvor er trøst at finde
 For din vredes haarde stød?
 Hvo vil dette saar forbinde?
 Hvo vil frie fra evig død?
 Jeg kand nok den liid erindre,
 Da mig intet kunde hindre,
 Fra at finde trøst i nød :,

6. Men nu er min soel forandret
 Til den mørke lorden-skye,
 Naaden gandske bort er vandret,
 Vreden bliver daglig nye,
 Gud er plæt fra mig bortviget,
 Grumhed har min siel bekriget,
 At jeg ingensteds kand flye :,

7. Hvert et trøste-sprog, jeg nævner,
 Setter mig i langheds bom,
 Thi samvilligheden stævner
 Mig kun alt for ret og døm,
 Thi den død, som ey har ende,
 Synes som den vilde spende
 Mig den samme time om :,

7, 6: synes] staves *h' s*.

4, 4: da han gav mig den til kende. -- 6, 1: nu] modsætning til den tiid i 5, 5. --
 6, 5: bortviget] bortvejet. -- 6, 6: grumhed] om Guds vrede, [fr. nr. 8, 6, 8; bekriget]
 angrebet. -- 6, 7: al] sk st. -- 7, 2: døm] langsbök, [fr. nr. 126, 6, 6, hvor samme
 udtryk møder os. -- 7, 4: al] allerede. -- 7, 5: den død, som ey har ende] for-
 tabelsen, Rom. 6, 23; Joh. Ab. 2, 11. -- 7, 6-7: spende mig ... om] onspende mig;
 den samme time] nu i denne time.

8. Vil jeg paa din naade tænke,
Der at søge ly og læ,
Da maa jeg i bangheds lenke
Ryste som et løv paa træ;
Summa: jeg paa veyen rønder,
Der sig udi pølen ender,
Som et helved-slagtet fæ :.:

420

9. Er der ingen trøst at finde?
Er der *ingen* redning til?
Skal min graad i luften svinde?
Er min bøn kun narre-spil?
Vil mig ingen hjælper ynke
Da jeg færdig er at synke,
Og mit hierte briste vil :.:

J E S U S.

10. Kiere siel! hold op at klage,
Tonen alt for høyt er stemt,
Solen i de mørke dage
Synes borte, død og glemt,
Sees dog siden smukt oprinde,
Saa skal du engang befinde,
At Gud bruger kun sin skiemt :.:

11. Synes JESus for dig borte,
O! saa kommer vist den dag,
Da hand skal din nød forkorte
Ved et lifligt favne-tag,
Lad dig aldrig det indbilde,
At din JESus vil dig ilde,
Det er mod hans hiertefag :.:

10, 1: hold! holt I, 10, 4: synes] synes II¹⁻³. 10, 5: smukt] smuk II¹⁻³. 11, 4: lifligt] livlig I.

8, 5: *summa*] hovedsummen (et). — 8, 6: *pølen*] helvede. Joh. Ab. 21, 8. — 8, 7: *fæ*] kvæg, kreatur. — 8, 3-7: Hvad der udtales i disse lieder, står i originalen som kendsgemninger; Brorson har ændret det til spørgsmål. — 10, 6: *saa*] således. — 11, 3-4: Lk. 15, 20, hvor faderen tager den fortabte søn om halsen, orig: Und mit Freudon dich umbrungen Recht wie den verlohrenen Sohn.

12. Har din fromme Gud tilladet,
At dig satan sigte maa,
Middertid du bliver badet
I anføgtungs dybe aae,
Det er tegn, at Gud dig ynder,
Sligt hand ey med dem begynder,
Som kun hen i synden gaae ::

13. Skjønt samvittigheden nager,
Og din aand er pine-fuld,
Helved-angest dig betager,
Ret som luen smelter guld,
Troee kun: Gud det troelig mener,
Og dig snarlig hielp forlener,
Bliv kun taalig, troee og huld ::

14. Det har Moses og erfaret,
Aaron fik sin deel deraf,
Noa blev og ikke sparet, 421
David laae i samme grav,
Joseph og den troee Elias,
Petrus, Paulus og Tobias
Tumlet blev paa samme hav ::

15. Kiere siel, kun vel til mode,
Livets vey er haardt bespendt,
Christne vente deres gode,
Naar at pinen her er endt,
Er det skjønt saa hœel ulige,
Dog maa liver med sandhed sige,
At hand verre har forlient ::

12, 1: *din*, den *J*. 13, 7: *taalig*] *taalig* 1. 14, 3: *Noa*] *Noe* *J*. 15, 2: *livets*] *Livens* 1: *haardt*] *hært* *LP*-2.

12, 1: [*ironie*] milde. — 12, 2: *at dig satan sigte maa*] Ordene stammer fra Lk. 22, 31, hvor Jesus siger: "Satanas begærede eder, at sigte eder som hvedes. Menningen hermed er: Ligesom man ryster hveden i et seld for at få de værdiløse avner sigtet fra ved, at de folder igennem seldet, sådan vil Satan ryste jer, for at det skal vise sig, at jeres tro ingenting er værd. Denne prøvelse er det, Gud tillader, at den kristne kommer ud for i anfægtelsen. — 12, 3: *middertid medens*. — 13, 4: *jfr. 1. Pet. 1, 7*. — 13, 5: *troelig*] *trofast*. — 13, 6: *forlener*] *skænker*. — 13, 7: *taalig*] *tålmodig*. . . 15, 2: *bespendt*] *trykket*, *angrebet*. — 15, 5: *skjønt*] *end*; *ulige*] forskelligt for de forskellige.

16. Bølgen stærk i dag sig velter,
 Spoyde-blank i morgen staar,
 Iset snart for solen smelter,
 Der var før som flint, saa haard,
 Vær til freds, din vee og vaude
 Svinde skal for Jesu naade,
 Ret som dug for solen gaar :;

17. Hvorfor, hierte! saa urolig?
 Tænk paa HÈrren Zebaoth!
 Alling mener hand saa trolig,
 Alting vil hand gjøre got,
 Vilde hand dig slet fortære,
 Vil hand dog din frelser være
 Helvede til evig spot :;

S i e l e n.

18. JÈsu! lad din aand da glæde
 Mit forknuste hierte-rod,
 Saa vil jeg paa satan træde
 Ved din pine, død og blod,
 Jeg vil gierne lide, stride,
 Lad mig kun, min JÈsu! vide,
 At min ende bliver god :;

Nr. 211.

Armod volder mig at skrige
 Til den rige,

18, 8: *kun, min JÈsu!* *kun, med JÈsu!* *11, kun med JÈsu!* *12-1.*
Nr. 211. 1317.

16, 9: [set] læn. — 16, 7: *gaar*] går bort. — 17, 2: *HÈrren Zebaoth*] hærskeherrens (de himmelske hærskeherrens) herre. — 17, 5: [slet] fuldstændig; *fortære*] ødelægge.
 — V. 18 er væsentlig Brorsons værk. — 18, 8: Rom. 16, 20.
 Nr. 211. Oversættelse. Meine arnuth machi nich schreyen, C. F. Richter, Schr., s. 851.